Karšiai ir laikrodis

Parašė L. Daugėla
Antradienis, 14 Rugpjūtis 2012 10:24

Senesni žvejai, nuolatos meškeriojantys karšius, kartais šyptelėja, kad pagal šių žuvų kibimą galima drąsiai nusistatyti laikrodį: nė viena nekimba taip puktualiai kaip karšis. Nors tokios mintys skamba kiek fantastiškai, tačiau tiesos yra. Iš tikrųjų būna tokių mėnesių, kai karšiai maitinasi neregėtai reguliariai. Tai labai trumpas laikotarpis, tačiau vertas dėmesio: niekada nepavėluosi užmesti masalo, nereikės galvoti, jau kibo tos žuvys ar dar kibs. Punktualiausiai karšiai kimba gegužės mėnesį. Tuo metu šios žuvys ne itin mėgsta anksti pradėti dieną. Iki septintos valandos ryto galima sužvejoti tik vieną kitą vidutinio dydžio laimikį, o jau aštuntą valandą pasirodo didieji karšiai - dviejų ar net trijų kilogramų. Plaukioja jie dideliais būriais vandens paviršiuje palikdami gražias burbuliukų virtinėles. Tai aiškiai rodo, kad žuvys smarkiai knisa dugną ir ieško maisto. Tačiau, kaip sako žvejai, toks jų aktyvumas netrunka ilgai - daugiausiai pusantros valandos. Šį laiką reikia paplušėti iš peties, nes vėliau žuvys staiga gali nustoti kibti. Tiesa, tvirtinti, kad visuose Lietuvos telkiniuose gegužės mėnesį karšiai domėtis masalu pradeda septintą valandą ryto ir baigia pusę dešimtos, negalima. Įvairiuose šalies kampeliuose šios žuvys gali būti ne tokios punktualios, tačiau tokios jų maitinimosi tendencijos pastebimos daug kur. Rytą karšiai kimba iki gegužės vidurio, šiauriniuose Lietuvos kraštuose - iki birželio. Vėliau didžiosios žuvys maisto dažniausiai ieško tamsiuoju paros metu. Tada kos kibti pradeda lygiai vidurnaktį ir su nedidelėmis pertraukėlėmis žvejus džiugina iki aštuntos ryto. Paprastai tarp šeštos ir aštuntos ryto kimba retokai, bet pačios didžiausios žuvys. Birželį karšiai labai intensyviai iki aušros ir dažniausiai jau apie ketvirtą ryto nustoja kibti. Nors naktis šį mėnesį yra labai trumpa, tačiau pagauti keletą puikių karšių nėra sunku. Vidurvasarį šios žuvys jau gerai maitinasi ir dieną, tačiau meškeriojantiesiems nuo kranto naktis - kur kas geresnis žūklės laikas. Naktis žavi ir tuo, kad jos metu kur kas daugiau galimybių sužvejoti rekordinį laimikį. Paryčiais galima pamatyti vandens paviršiuje pasirodžiusių karšių, į orą iššokančių karpių, tačiau ant kabliuko pakliūna vidutinio dydžio žuvys. Paprastai kibti jos nustoja apie devintą valandą. Apie dešimtą vėl pasirodo didžiosios, tačiau jos būna labai atsargios. Vidurdienį vėl galima tikėtis rekordinio karšio, ir nors per tas porą valandų kibs retai, tačiau

pakirstų laimikių dydis tikrai nenuvils. Daug meškeriotojų puikiai pasinaudoja vasaros vidurdieniu, t.y. laiku tarp vienuoliktos ir keturioliktos valandos. Jie neskuba keltis. Nepuola strimgalviais iš pat ryto jaukinti ar žvejoti. Prie vandens tokie žvejai atsiduria apie pusę vienuoliktos ir ramiai sutvarkę meškeres per porą valandų pasigauna keletą puikių laimikių. Vasarą galima meškerioti ir po pietų iki pat sutemų, tačiau tada gali kibti įvairiaus dydžio karšiai. Jeigu subėrėte daug jauko, galite sužvejoti ir vidutinių, ir visai mažų karšiukų. Rudenį šios žuvys gali kibti visą dieną. Dažniausiai jos masalą greibia ryte iki vienuoliktos, bet su pertraukomis jūsų siūlomu skanėstu gali domėtis ir iki vakaro. Tačiau pačios didžiausios pasirodo vidurdienį. Pietauti jos susirenka labai punktualiai. Rudenį artėjant vakarui žvejoti neveta - karšiai paprastai jau nebesimaitina. Be abejo, visi Lietuvis ežerai yra labai saviti. Viename ar kitame vandens telkinyje karšiai gali maitintis ne tuo pačiu metu. Vis dėlto bendrų tendencijų yra, į jas atsižvelgus, galima pasigauti puikių laimikių tada, kai daugelis miega ar po rytinės žūkėls pietauja.